

Σε καιρούς που το αίσθημά του πατριωτισμού και της εθνικής ομοψυχίας (ιδεολογήματα που ταυτίζουν τους εκμεταλλευτές με τους εκμεταλλεζόμενους) έχουν πάρει ακόμα περισσότερο τα πάνω τους αλλοτριώνοντας περαιτέρω τις συνειδήσεις των από κάτω, αρνήσεις σαν αυτές του Γ.Κ. αποκτούν περισσότερη αξία. Γι' αυτό και η υπόθεση του (δικάζεται ως ανυπότακτος στις 13 Δεκεμβρίου στα Γιάννενα) αφορά όχι μόνο τον ίδιο αλλά όσους και όσες παλεύουν ενάντια στην σύγχρονη βαρβαρότητα σε όλες της τις πτυχές. Από την δική μας πλευρά δεν έχουμε παρά εκφράσουμε την

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΟΛΙΚΟ ΑΡΝΗΤΗ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟ ΚΟΡΩΝΑΙΟ

ΕΜΕΙΣ
ΔΕΝ ΠΟΛΕΜΑΜΕ ΓΙΑ
ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ

πρωτοβουλία απ' το αυτοδιαχειριζόμενο στέκι τει πάτρας

οι ένοπλες δυνάμεις είναι αυτό που λέει και ένας στίχος :

Τα δόντια των αφεντικών

Και μήπως έχει άδικο ο ποιητής; Γιατί μόνο όποιος πάσχει από στρατοκαυλοτύφλωση δεν μπορεί να δει ότι ο στρατός (κάθε στρατός, και εν προκειμένω ο ελληνικός στρατός) δεν είναι παρά ένας δολοφονικός μηχανισμός, προορισμένος να σκοτώνει οργανωμένα και μαζικά όπου και όποτε χρειαστεί προς όφελος των αφεντικών και των κρατών τους. **Εξάιρεση φυσικά δεν θα μπορούσαν να αποτελέσουν τα "περήφανα" ελληνικά στρατά τα οποία έχουν εκστρατεύσει, μακελεύοντας πληθυσμούς, ουκ ολίγες φορές δήθεν για την προστασία της χώρας από "εξωτερικούς" εχθρούς.** Κάποια παραδείγματα για τους "εξωτερικούς εχθρούς" είναι τα εξής : στην Ουκρανία το 1917 για την κατάπιξη της ρωσικής επανάστασης, στην ... γειτονική Κορέα το 1953, το 1974 στην Κύπρο όπου το ελληνικό και το τουρκικό κράτος τσακώνονταν για το ποιος θα καταλάβει το ακριβό "οικόπεδο" στην ανατολική μεσόγειο, το 1997 στην Αλβανία που βοήθησε την κατάπιξη της εκεί εξέγερσης. Μερικά ενδεικτικά ακόμα παραδείγματα για τον "αμυντικό" ρόλο του ελληνικού στρατού είναι : οι ελληνικές φρεγάτες στον περσικό κόλπο, ο στρατός που φυλάει τις ελληνικές επιχειρήσεις στα Βαλκάνια, στα ανοιχτά της Σομαλίας όπου προστατεύει το λεπλατημένο, από τους Δυτικούς, πλούτο της περιοχής από τους ντόπιους ψαράδες βαπτίζοντας τους "πειρατές" και φυσικά οι έλληνες μισθοφόροι στο Αφγανιστάν όπου μακελεύουν τους εκεί πληβείους στο όνομα της "αντιτρομοκρατίας". **Όλες αυτές οι επιχειρήσεις του ελληνικού στρατού δεν γίνονται γιατί έτσι επιβάλλουν οι "κακές, μεγάλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις" αλλά γιατί έτσι επιτάσσουν τα συμφέροντα των ελληνικών αφεντικών είτε με άμεσα οφέλη από τις κατά τόπους εκστρατείες είτε με ανταλλάγματα όταν είναι μακριά ο στόχος .**

Αλλά ο στρατός δεν υπάρχει μόνο για να λειτουργεί ενάντια στην "απειλή" του εξωτερικού εχθρού* (τους οποίους φροντίζει να εφευρίσκει συνεχώς έτσι ώστε να δικαιολογεί την παρασιτική του ύπαρξη) . **Λειτουργεί σαν όπλο των αφεντικών και στο εσωτερικό των κρατών είτε σαν μηχανισμός καταστολής αγώνων των από κάτω είτε σαν φόβητρο ("υπάρχει και ο στρατός τσογλάνια εκτός από τους μπάτσους μας").**

Τι να πρωτοθυμηθούμε από την πρόσφατη ιστορία; το αιματοκύλισμα της εξέγερσης του '73; Το '91' το μάζεμα των σκουπιδιών από τους φαντάρους το και η αντικατάσταση των λεωφορείων με στρατιωτικά οχήματα σπάζοντας έτσι τις μαχητικές απεργίες των φορτηγατζήδων και των σκουπιδιάρηδων;

Πέρα από όλα τα παραπάνω "κατορθώματα" του στρατού θα ήταν ανούσιο να μην αναφερθούμε και στην υποχρεωτική στρατιωτική θητεία με ότι αυτή συνεπάγεται. Έτσι από την πρώτη μέρα παρουσίας σου η μαμά πατρίδα σε θέλει **αποκομμένο από τον κοινωνικό σου περίγυρο**, από την κοινωνική πραγματικότητα και πλήρως **υποταγμένο στις διαθέσεις των καραβανάδων**. Βασικές αρχές για την επιβίωση μέσα στο στρατό είναι **να σκύβεις το κεφάλι, να υπακούς τυφλά τις διαταγές των ανωτέρων, να φυλάς κατουρημένες ποδιές αλλά επίσης και να πατάς όποιον είναι από κάτω, επειδή σε παίρνει, όντας "παλιός"**. Η διαχείριση του χρόνου σου θα εξαρτιέται από άλλους **χάνοντας την προσωπικότητα σου**, την αξιοπρέπεια σου και κάθε είδους ανθρώπινο στοιχείο και ιδιαιτερότητα που έχει μείνει μέσα σου αφού **μόνο έτσι είσαι έτοιμος να σκοτώσεις και να σκοτωθείς για τα αφεντικά σου**. Εκπαιδεύεσαι να ζεις μόνο με άντρες, εντείνοντας ακόμα περισσότερο τα σεξιστικά και τα πατριαρχικά στερεότυπα που κυριαρχούν στην κοινωνία. Μετά τη χειραγώγηση των ζωών μας από την οικογένεια και την εκπαίδευση έρχεται η σειρά του στρατού να εντείνει τις υπάρχουσες αυτές καταστάσεις (της ιεραρχίας, της πειθαρχίας, της θρασυδειλίας, του ατομισμού και λοιπών "αξιών") για την υπεράσπισή "μαμάς πατρίδας" και του μεγάλου παραμυθιού που λέγεται έθνος

* **Ακόμα και όταν ο στρατός προορίζεται για να προστατεύει τα σύνορα(βασικό επιχείρημα του συστήματος)*, εμείς θεωρούμε ότι δεν έχουμε κανένα καθήκον να τα υπερασπιστούμε καθώς το μόνο καθήκον που αφορά εμάς, τους από κάτω, είναι να πολεμήσουμε για τα δικά μας δίκια, ενάντια στους δικούς μας εχθρούς που δεν είναι άλλα από τα ντόπια αφεντικά και το κράτος τους. Εν τέλει δεν πολεμάμε για τα συμφέροντα της πατρίδας, και γι' αυτό: γιατί τα σύνορα δεν είναι παρά συμφωνίες μεταξύ των ανθρωποδοιοικητών που αφού έστειλαν τους υπηκόους να σφαχτούν μεταξύ τους, μετά μοίρασαν τη λεία χαράσσοντας τα οικόπεδα που τους αναλογούν και τα όρια τους, τα σύνορα.**

ΚΑΝΕΝΑΣ ΦΑΝΤΑΡΟΣ

Αλλά είναι πολλοί οι τύποι και οι τύπισσες που σικαίνονται και την δολοφονική μηχανή του στρατού αλλά και τις κανιβαλικές "αξίες" που αναπαράγονται εκεί μέσα. Όπως ο αναρχικός ολικός αρνητής στράτευσης Γεράσιμος Κορωναίος που με δημόσια δήλωση του ανάμεσα σε άλλα αναφέρει και τα εξής: "Δηλώνω ότι δεν επιθυμώ να καταταγώ στον στρατό ούτε να έχω καμία επαφή με αυτήν την δομή του εξουσιαστικού συστήματος, δεν επιθυμώ καμία εναλλακτική θητεία ούτε καν να εμφανιστώ ενώπιον σας για κάποιου είδους απαλλαγή... Επιλέγω το δρόμο της ολικής άρνησης ως αναρχικός που δεν θέλει ούτε να περάσει απ' έξω από κάποιο στρατόπεδο ούτε να' ρθει σε επαφή με χακί-ζώα για κανένα λόγο παρά μόνο απέναντί τους και πάντα με εχθρική στάση...Από την κοινωνικοποίηση σε καθεστώς εγκλεισμού στον σεξισμό, από τον εθνικισμό στην υποχρέωση, από τον ιμπεριαλισμό στην οικονομία. Προεκτάσεις και λόγοι που βιώνουμε καθημερινά σε όλες τις εκφάνσεις και δομές του καπιταλιστικού συστήματος..."

ΠΟΤΕ ΚΑΙ ΠΟΥΘΕΝΑ